

РЕШЕНИЕ

№ 24915

гр. София, 26.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **10051** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл. 13, ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „ДВП 1“ ЕООД ЕИК[ЕИК], [населено място] ул. „Генерал К. № 104 ет. 5, ап. 32, представлявано от В. Г.- управител, срещу мълчалив отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ да се произнесе с решение по негова жалба вх. № Е-11В-00-21 от 28.06.2023г.

С жалбата се иска, съдът да отмени мълчаливия отказ и да върне преписката на ответника КЕВР, като го задължи да се произнесе по жалба вх. № Е-11В-00-21 от 28.06.2023г. срещу „Електроразпределение Север“ АД и „Електроенергиен системен оператор „ЕАД за издаване на становище за условията за присъединяване към електропреносната мрежа, а на „ЕСО“ЕАД за съгласуване на условията за присъединяване. Също така се иска, съдът да укаже на КЕВР: Да извърши проверка по преписката, като събере всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по жалбата; Да изиска информация и да установи кой е меродавния критерий за запазване на ред в регистъра на ЕРП Север за сключване на предварителни договори за присъединяване, а именно: дали редът за искане за проучване на условията запазва приоритетността си в регистър на ЕРП Север, когато е налице изричен отказ за проучване какъвто е процесния случай или редът за искане е меродавен само когато за проучването е редовно /актуално/ по усмотрение на ЕРП Север, съотв.по подразбиране ЕСО.

Към настоящето дело е присъединено за съвместно разглеждане и постановяване на

общо решение , адм.д.№ 298/2024г. на АССГ по жалба,подадена от „ДВП 1“ ЕООД срещу Решение № Ж- 931/02.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147 ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-11В-00-21/28.06.2023г., подадена от „ДВП 1“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД и „Електроенергиен системен оператор „ЕАД.

С тази жалба се иска отмяна Решението на КЕВР и се твърди, че същото е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

В съдебно заседание от 18.01.2024г./ стр.149/, жалбоподателят, чрез процесуален представител, иска АССГ да разгледа както жалбата срещу мълчаливия отказ, така и тази срещу Решение № Ж- 931/02.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране и в с.з. от 15.02.2024г./л.156, гръб/ поддържа изцяло жалбите.

АССГ е отменил хода по същество, като е намерил, че спорът не е изяснен и е допуснал извършване на СТЕ, а впоследствие и на допълнителна СТЕ.

В съдебно заседание от 31.10.2024г., жалбоподателят, чрез проц. представители, иска отмяна на Решение № Ж- 931/02.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране. Представя писмени бележки, чрез адв.Т.. Счита, че КЕВР е допуснала съществени нарушения на административнопроизводствените правила по смисъла на чл. 146, т.3 от АПК, защото не са спазени изискванията на чл. 22,76, чл. 80 от ЗЕ, и чл. 144 и сл. от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, които задължават КЕВР след подаване на жалбата да проведе всестранен и безпристрастен анализ на всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, а не да възпроизвежда становището на една от участващите в процедурата страни, а именно ЕРП Север,което пък почивало на становището на ЕСО ЕАД за липса на техническа възможност за присъединяване. Също така „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД не може да издаде „отказ“, защото съгласно чл. 53, ал.3 от Наредба №6 /отм./ има безусловно задължение да съгласува условията за присъединяване на ВяЕЦ и да сключи предварителен договор. Освен това, от ЕРП Север е било издадено Становище от 25.01.2023г. относно условията за присъединяване за друг инвеститор. В заключение, иска се отмяна на решението и връщане на преписката със задължителни указания по тълкуването и прилагането на приложимия закон, като съдът укаже на КЕВР след като събере всички необходими доказателства да даде задължителни указания на ЕРП и ЕСО за изпълнение на законовите им задължения за присъединяване на ВяЕЦ на жалбоподателя. Заявява се претенция за присъждане на разноски.Прави се възражение за прекомерност на адв. възнаграждение по представения списък за разноски от процесуалния представител на заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез процесуалния си представител юрк. Б., оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на решението по съображения подробно изложени в писмено становище. Претендира се отхвърлянето на жалбата като неоснователна и недоказана и присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределение Север“ АД, се представлява от адв.К.,която в съдебно заседание моли да се отхвърли жалбата и се потвърди

решението на КЕВР като правилно и законосъобразно. Заявява претенция за присъждане на разноски

Заинтересованата страна – „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, редовно призована, се представлява от юрк. С., която в проведено заседание по делото и в писмени бележи изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че се установило по делото липсата на техническа възможност за присъединяване на нови мощности, тъй като преносната способност на мрежа 110кV в Добричкия пръстен е изчерпана от вече присъединени генериращи мощности в района. Следва да се има предвид, че за п/ст Д. и п/ст III. няма възможност за кабелно присъединяване на ВЕИ, поради вече надвишен допустим капацитивен ток на присъединителната мрежа. Претендира присъждането на разноски по делото.

СГП, редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Административен съд – София – град, III отделение, 81 състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С решение № Ж- 931/02.11.2023г. КЕВР на основание чл. 22, ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147 ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е-11В-00-21/28.06.2023г., подадена от „ДВП 1“ЕООД, чрез управителя.

Производството пред КЕВР е образувано по жалба вх. № Е-11В-00-21 от 28.06.2023г., подадена от „ДВП 1“ЕООД, чрез управителя Г. срещу „Електроразпределение Север“ АД/ЕРП Север АД/ относно отказ за издаване на Становище и условия за присъединяване и срещу „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД/ЕСО ЕАД/ относно отказ за съгласуване на условия за присъединяване на вятърна електроцентрала /ВяЕЦ/ с мощност 4 MV / 2x 2 MV/, предвидена за изграждане в ПИ 20359.18.42 и 20359.24.41 в [населено място], общ.Д..

Видно от съдържанието на жалба с вх.№ Е-11В-00- 21 от 28.06.2023г. по описа на КЕВР, „ДВП 1“ЕООД е обжалвало: Отказ на ЕРП Север с изх. № 6116448/26.04.2022 г. да се издаде становище за присъединяване на ВяЕЦ;Отказ на ЕРП с изх. Север № 6254026/13.09.2022г. да се издаде становище за присъединяване на ВяЕЦ;Отказ на ЕСО с изх. № ЦУ- ЕСО -7125#1/01.09.2022г. за съгласуване на условията за присъединяване на ВяЕЦ ; Искане до ЕРП Север от 26.09.2022г. за проучване на условията за присъединяване по което в продължение на девет месеца не е имало произнасяне.

По жалбата е образувана преписка и извършена проверка, в хода на която КЕВР на основание чл.142, ал.5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е изисквала становища от ЕРП Север АД и ЕСО АД.

Постъпило е в КЕВР становище от ЕРП Север в което е посочено, че на 23.11.2021г. от управителя на „ДВП 1“ЕООД е подадено Искане за проучване на условията за присъединяване на вятърна електрическа централа/ВяЕЦ/ към електроразпределителната мрежа, която ВяЕЦ е с мощност 4 MV / 2x 2 MV/, предвидена за изграждане в ПИ 20359.18.42 и 20359.24.41 в [населено място], общ.Д., обл. Д.. След коригиране на искането ЕРП Север при разглеждане на документите е

установило, че ВЯЕЦ може да се присъедини към „нова кабелна линия СрН от ГРУ до нова или съществуваща килия в подстанция „Д.“ 110/ 20 кV“. В изпълнение на чл. 53, ал.2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, от страна на ЕРП Север, към оператора на преносната мрежа -ЕСО ЕАД, е изпратено писмо изх.№ П.- 2288#1/ 04.03. 2022г. , с което подадено Искане за съгласуване на условията за присъединяване на електрическата централа към разпределителната мрежа средно напрежение. На 19.04.2022г. в ЕРП Север е постъпило писмо от ЕСО ЕАД с техен изходящ № ЦУ- ЕСО -2521#1/15.04.2022г. в което се посочва, че към този момент преносната способност на мрежа 110кV в Добричкия пръстен е изчерпана от вече присъединени генериращи мощности в района и няма възможност за присъединяване на нови производители към преносната електрическа мрежа в района на Североизточна България. Присъединяването на нови генериращи мощности в района ще бъде възможно след изграждане и въвеждане в експлоатация на новия двоен въздушен електропровод от п/ст „К.“ до подстанции „В. Север“/“В. Запад“ в съответствие с разработен от ЕСО „План за развитие на преносната електрическа мрежа на България за периода 2021 -2030г“. С писмо изх. № 6116448/26.04.2022 г. на ЕРП Север е уведомило „ДВП 1“ЕООД за липсата на техническа възможност от страна на ЕСО за присъединяване на заявената вятърна електрическа централа към преносната мрежа. С писмо изх. № 6141015/30.06.2022г. ЕРП Север е уведомило „ДВП 1“ЕООД, че услугата по подаденото Искане за проучване на условията за присъединяване на вятърна електрическа централа към електроразпределителната мрежа не е изпълнена и заплатената сума е възстановена на 29.06.2022г. На 30.06. 2022г. от „ДВП 1“ЕООД е подадено отново Искане за проучване на условията за присъединяване на заявената вятърната електрическа централа в [населено място] към електроразпределителната мрежа. В изпълнение на 53, ал.2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, от страна на ЕРП Север към оператора на преносната мрежа ЕОД ЕАД е изпратено писмо от 08.07. 2022г., с което подадено Искане за съгласуване на условията за присъединяване на електрическата централа към разпределителната мрежа средно напрежение. На 05.09.2022г. в ЕРП Север постъпило писмо от ЕСО ЕАД – изх.№ ЦУ ЕСО – 7185#1/ 01.09.2022г.в което отново се посочва, че към този момент преносната способност на мрежа 110кV в Добричкия пръстен е изчерпана от вече присъединени генериращи мощности в района и няма възможност за присъединяване на нови производители, както и че присъединяването ще бъде възможно след изграждане на двойния въздушен електропровод. С писмо изх. № 6254026/13.09.2022г. на ЕРП е уведомено „ДВП 1“ЕООД, че заплатената сума за проучване на условията за присъединяване ще бъде възстановена. На 26.09.2022г. „ДВП 1“ЕООД, чрез управителя, е подало отново искане за проучване на условията за присъединяване на въпросната ВЯЕЦ. На основание чл. 53, ал.2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. ЕРП Север с писмо от 04.11.2022г. е подало към ЕСО ЕАД Искане за съгласуване на условията за присъединяване на ВЯЕЦ в [населено място] към разпределителната мрежа средно напрежение. С писмо от 05.06.2023г. ЕРП Север е уведомило „ДВП 1“ ЕООД, че при условие на получаване на положителен отговор от ЕСО ЕАД, ЕРП Север ще издаде становище с конкретни условия за присъединяване.

Постъпило е в КЕВР и становище от ЕСО ЕАД, с което потвърждава, че от ЕРП Север е отправено искане за съгласуване на условията за присъединяване на ВяЕЦ в [населено място] към разпределителната мрежа средно напрежение. ЕСО ЕАД в писмо изходящ № ЦУ- ЕСО -2521#1/15.04.2022г. е заявило, че преносната способност на мрежа 110кV в Добричкия пръстен е изчерпана от вече присъединени генериращи мощности в района и няма възможност за присъединяване на нови производители. Присъединяването на нови генериращи мощности в района ще бъде възможно след изграждане и въвеждане в експлоатация на новия двоен въздушен електропровод от п/ст „К.“ до подстанции „В. Север“/ „В. Запад“. С писмо изх. № ЦУ- ЕСО -7125#1/01.09.2022г. ЕСО ЕАД е уведомило ЕРП Север, че преносната способност на мрежа 110кV в Добричкия пръстен е изчерпана и няма възможност за присъединяване на нови производители, както и че присъединяване на нови мощности ще е възможно след изграждане на двойния въздушен електропровод. С писма изх. № № ЦУ- ЕСО -1712/14.02.2023 г., ЦУ- ЕСО -1712#3/28.03.2023 г. ЕСО ЕАД е уведомило ЕРП Север, че към подстанция „Д.“ няма възможност за присъединяване на нови обекти/централи, съответно, че исканията за присъединяване към изводи СрН от подстанции „Д.“/ както и от подстанции „Генерал Т.“, „Ш.“, „Крушари“/ към момента не могат да се реализират, поради изчерпан преносен капацитет.

КЕВР е установила с решение № Ж- 931/02.11.2023г. че ЕРП Север и ЕСО са съобразили действията си със закона, поради което жалбата на „ДВП 1“ЕООД е приета за неоснователна, а административното производство по преписката е прекратено на основание чл.147 ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката./КЕВР е приела, че отказът на ЕРП Север е основателен, защото е в резултат на получен отговор от ЕСО ЕАД преносната способност на мрежа 110 kV в Добричкия пръстен е изчерпана от вече присъединени генериращи мощности в района и защото към подстанция „Д.“ 110/20 kV няма възможност за присъединяване на нови централи.

По делото са приети като писмени доказателства документите от административната преписка и представените от страните.

Назначена е съдебно – техническа експертиза, като вещото лице проф.д-р инж.В. К. е дало заключение, че електропреносната мрежа в района на т.нар. „Добрички пръстен“ не позволявала присъединяване на нови мощности от заявената от жалбоподателя „ДВП 1“ЕООД, вятърна електрическа централа (ВяЕЦ) на средно напрежение или на високо напрежение. Посочено е, че в плана за развитие на електропреносната мрежа са предвидени реконструкция на съществуващи въздушни електропроводни линии (ВЕЛ), изграждане на нови ВЕЛ, както и изграждане на нови подстанции. Целта е преносната способност на „Добричкия пръстен“ да се увеличи до 800-850 MW.Това означава, че за да се присъединяват значителни генериращи източници, е необходимо изграждане на нови електропроводи/подстанции и да бъде извършена рехабилитация на съществуващите съоръжения.

В заключението по основната СТЕ е коментирано, че след въвеждането в експлоатация на двоен електропровод 110 kV „Б.-К.“ ЕСО ЕАД е уведомило ЕРП Север, че има възможност за присъединяване на нови производители на СрН към Добричкия пръстен.Конкретизирана е и съответната мощност, която може да бъде присъединена към всяка една подстанция от гледна точка на възможен капацитет за

присъединяване на допълнителни генериращи мощности. Експертът е посочил, че заявената от жалбоподателя ВяЕЦ се намира на 23 километра от най- близката подстанция „Д.“, но която подстанция е с изчерпан капацитет за присъединяване на допълнителна генерираща мощност.Посочено е , че всички електропроводни линии /особено кабелните/ генерират капацитивни токове. За информация този ток /капацитивният ток/ в п/ст „Д.“ надвишавал допустимия. Освен, че в п/ст „Д.“ няма капацитет за присъединяване на допълнителна генерираща мощност, то присъединяването на допълнителни кабелни линии не е възможно. Посочено е, че ЕРП Север е предложило присъединяването на ВяЕЦ на „ДВП1“ ЕООД да се извърши с 23 км кабелен електропровод, което би довело до допълнително увеличение на капацитивния ток с още около 76 А.

Вещото лице е изследвало/ т.2.5/ дали има други технически възможности/ условия за присъединяване извън „Добричкия пръстен“. Според ВЛ, електроразпределителната мрежа, която се оперира от ЕРП Север е свързана с електропреносната мрежа през понижаващи подстанции /ПС/ 110/20 kV /110/СрН/, които се виждат на показаната диспечерска карта/ фиг. 1, стр.13 от заключението/. Поради наличието на значителни генериращи мощности от ВЕИ, присъединени на СрН, в голяма част от денонощието, тези ПС се превръщат в повишаващи, т.е. получава се пренос на ел. енергия от разпределителната към електропреносната мрежа. Именно това създава затруднения за операторите на разпределителна и преносната ел. мрежи. При всички случаи даже и да се приемело хипотетично, че е възможно присъединяването на жалбоподателя в други точки на разпределителната мрежа, то ел. мощност и енергия генерирана от него, трябва да се пренесе към електропреносната /в случая „Добричкия пръстен“, който пък от своя страна ще трябва да пренесе същата ел. енергия към ел. мрежа 220 kV и 400 kV/. Това става невъзможно когато преносния капацитет на ел. мрежа 110 kV е изчерпан.Направен е извод, че няма др. технически възможности/условия за присъединяване на ВяЕЦ на жалбоподателя към електроразпределителната мрежа средно напрежение, извън „Добричкия пръстен “.

Вещото лице по СТЕ, на поставени от жалбоподателя въпроси, е посочило, че има производствени мощности, за които са били издадени становища за условията и начина на присъединяване и/или са били сключени предварителни договори за присъединяване и/или договори за присъединяване през периода 01. 01.2022 г. - 31.12.2023 г. към електропреносната мрежа в района на Добричкия пръстен /данните са систематизирани в Таблица 2 към заключението/. В допълнителна СТЕ, ВЛ е конкретизирало съответните дати / на искания, становища за условия за присъединяване, договори/.

Съдът кредитира заключенията на вещото лице по СТЕ и ДСТЕ, като обективни и логични, компетентно изготвени. Според Съда в заключенията не се откриват съществени грешки и пропуски, които да ги дискредитират. Същите са ясни и обосновани и кореспондират с писмените доказателства по делото, поради което съдът ги кредитира и основава изводите си по фактите на същите.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По отношение на първоначално заведената жалба на жалба на „ДВП 1“ ЕООД, срещу мълчалив отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/,съдът намира същата за недопустима ,тъй като е налице изрично произнасяне с Решение№ Ж-931/02.11.2023г. на КЕВР, т.е. поради липсата на годен за оспорване акт. Правната

регламентация за произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /Наредба № 3/. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата Наредба № 3, КЕВР следва да се произнесе с изричен акт. Възможност за мълчалив отказ не е предвидена /в този смисъл : Решение № 15145 от 18.11.2013 г. на ВАС по адм. д. № 11689/2012 г., IV о., Решение № 10456/14 г. по адм.д.№ 1446/14 г. на ВАС, Определение № 8208/03.07.2015г. на ВАС по адм. д. № 12837/2014 г. и др./.

Освен това, по аргумент от чл. 58, ал.3 и чл. 172, ал.3 АПК, с издаването на изричния отказ отпада действието на мълчаливия такъв, поради което, съдът намира, че следва да се разгледа жалбата срещу изричния отказ, а не тази срещу мълчалив такъв./ в този смисъл: Решение № 3102 от 19.03.2008 г. на ВАС по адм. д. № 12467/2007 г., II о., Определение № 8450 от 8.07.2015 г. на ВАС по адм. д. № 5524/2015 г., II о. и др./.

С оглед изложеното, жалбата на „ДВП 1“ ЕООД, срещу мълчалив отказ на КЕВР е недопустима и следва да се остави без разглеждане и производството в тази му част да се прекрати.

Жалбата срещу оспореното Решение № Ж- 931/02.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ е подадена от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, в законоустановения срок, поради което е допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Правното основание за издаване на процесното решение на КЕВР е чл. 22, ал.1 и ал. 7 от ЗЕ във вр. с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3/21.03.2017 г. за лицензиране дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 1 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

С оглед на така очертаната нормативна рамка, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентния затова независим специализиран държавен орган – КЕВР в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от ЗЕ и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката.

Решението на КЕВР е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма, съдържа мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на оспорения акт са изложени достатъчно съображения, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които Комисията се е ръководила при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е процедурата по провеждане на административното производство, регламентирана в глава IX, раздел I, озаглавен "Жалби" от Наредба № 3/21.03.2013 г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като при проверката са събрани всички

необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея, както изисква чл. 144, ал. 1 от Наредбата. Спазени са изискванията на чл. 145 от Наредбата и след приключване на проверката е изготвен доклад и проект на решение, в които се отразяват обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към доклада и проекта на решение са приложени всички събрани по административното производство доказателства. Докладът, проектът на решение, жалбата и преписката по нея са представени на председателя на комисията, който с резолюция е определил внасянето им за разглеждане на жалбата и решаването ѝ от комисията в закрито заседание.

Решението на КЕВР е постановено при спазване на материалния закон, съобразено е и с целта на закона.

Присъединяването на обекти на производители е регламентирано в чл.116 от Закона за енергетиката.

Съгласно чл.26 ал.1 от Закона за енергията от възобновяеми източници/ЗЕВИ/ условията и начинът за присъединяване на обекти за производство от възобновяеми източници се извършват по реда на наредбата по чл. 116, ал.7 от ЗЕ- Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /отм./Съгласно чл. 53, ал.1 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /отм.с Наредба № 6 от 28.03.2024 г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи/- приложима към момента на издаване на оспореното решение на КЕВР, мрежовият оператор определя условията за присъединяване на електрическата централа към съответната електрическа мрежа. ЕРП Север е извършило проучване и е установило, че ВяЕЦ може да се присъедини към изводна килия в п/ст Д..

Съгласно изискванията на Наредба № 6 присъединяването на производствените мощности на производителя следва да се осъществи към разпределителната мрежа на ниво средно напрежение. В Наредба № 6 са разписани условия и реда, по който се осъществява присъединяването. В случая приложима е разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 / приложима към момента на произнасяне на органа/, в която е посочено, че операторите на разпределителни мрежи съгласуват с оператора на преносна мрежа условията за присъединяване на електрическа централа към разпределителната мрежа средно напрежение. Предоставянето на положително становище от оператора на преносна мрежа -ЕСО ЕАД е задължителна предпоставка за реализиране на процедурата по присъединяване на електрическата централа. Поради това и в изпълнение на цитираната разпоредба на чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6 ЕРП Север АД е депозирало в ЕСО ЕАД искания за съгласуване на условията за присъединяване на електрическата централа към разпределителната мрежа средно напрежение, а възраженията на жалбоподателя, че ЕСО задължително следва да даде положително становище по исканията за съгласуване са неоснователни. ЕСО е посочило /с писма № ЦУ- ЕСО -2521#1/15.04.2022г., изх. № ЦУ- ЕСО -7125#1/01.09.2022г., във връзка с исканията за съгласуване на условията за присъединяване, които са направени от ЕРП по повод исканията за проучване на условията за присъединяване на ВяЕЦ към електроразпределителната мрежа от 23.11.21г. и 30.06.22 г. на жалбоподателя/, че няма техническа възможност за

присъединяване на генериращите мощности към преносната мрежа на Североизточна България /„Добричкия пръстен“/ поради изчерпване на преносната способност на мрежа 110 kV, както и че присъединяването ще бъде възможно при условия след изграждане на двойния въздушен електропровод.

Липсата на техническа възможност за присъединяване на предвидената за изграждане от ВяЕЦ се потвърждава от заключението по съдебно-техническата експертиза, съгласно което електропреносната мрежа в района на т.нар. „Добрички пръстен“ не позволява присъединяване на нови мощности от заявената от „ДВП 1“ ЕООД вятърна електрическа централа на средно напрежение или на високо напрежение. Направен е и извод в СТЕ, че няма други технически възможности/условия за присъединяване на ВяЕЦ на жалбоподателя към електроразпределителната мрежа средно напрежение, извън Добричкия пръстен.

Съгласно чл. 55, ал. 1 и ал. 2 на Наредбата, мрежовият оператор може мотивирано да откаже да присъедини електрическа централа към съответната електрическа мрежа при техническа невъзможност присъединяването да се осъществи в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация, като посочва причините за отказа и необходимите мерки за тяхното отстраняване, както и за осигуряване на условия за присъединяване на централата съобразно плановете за развитие на мрежата.

ЕРП Север е уведомило жалбоподателя за становищата на ЕСО / по писма № ЦУ-ЕСО -2521#1/15.04.2022г., изх. № ЦУ-ЕСО -7125#1/01.09.2022г. / с писма изх. № 6141015/30.06.2022г. и изх. № 6254026/13.09.2022г. Съгласно писмо изх. № 6141015/30.06.2022г. на ЕРП процедурата по проучване на условията за присъединяване на ВяЕЦ не може да бъде изпълнена и се прекратява. В тази връзка е цитирано становището на ЕСО по писмо № ЦУ-ЕСО -2521#1/15.04.2022г., че към този момент преносната способност на мрежа 110kV в Добричкия пръстен е изчерпана от вече присъединени генериращи мощности в района и няма възможност за присъединяване на нови производители, както и че присъединяването ще бъде възможно след изграждане на двойния въздушен електропровод. С писмо изх. № 6254026/13.09.2022г. жалбоподателят е уведомен, че липсва техническа възможност за присъединяването, поради изчерпване на преносната способност на мрежа 110kV в Добричкия пръстен, че такива ще бъде налице след изграждане на електропровода „Б.-К.“, както и че заплатената сума ще му бъде възстановена.

Впоследствие електропровод 110 kV Б.-К. е изграден и жалбоподателят счита, че последното му искане от 26.09.2022г. е следвало да бъде удовлетворено от ЕРП Север, още повече, че на друг инвеститор е издадено Становище от 25.01.2023г. за условията за присъединяване. В тази връзка следва да се отбележи, че при изпълнение на чл. 53, ал.2 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г., ЕРП Север / с писмо от 04.11.2022г./ е подало към ЕСО искане за съгласуване на условията за присъединяване на ВяЕЦ в [населено място] към разпределителната мрежа средно напрежение, а впоследствие ЕРП Север е уведомило жалбоподателя, че само при получаване на положителен отговор от ЕСО ще издаде становище с конкретни условия за присъединяване. ЕСО ЕАД /с писма изх. № № ЦУ –ЕСО –1712 от 14.02.2023 г., ЦУ –ЕСО –1712#3 от 28.03.2023 г./ до ЕРП Север е посочило, че независимо от увеличената преносна способност с изграждането на двойния електропровод 110 kV „Б.-К.“ към подстанции Д., Генерал Т., Ш., Крушари към момента няма техническа възможност за присъединяване на нови обекти/централи. Според заключението на ВЛ по съдебно – техническата експертиза заявената ВяЕЦ в [населено място] се

намира на 23 километра от най- близката п/ст Д., която подстанция е с изчерпан капацитет за присъединяване на допълнителна генерираща мощност. Експертът е коментирал още, че в плана за развитие на електропреносната мрежа са предвидени реконструкция на съществуващи въздушни електропроводни линии /ВЕЛ/, изграждане на нови ВЕЛ, както и изграждане на нови подстанции. Целта е преносната способност на „Добричкия пръстен“ да се увеличи до 800-850 MW. Това означава, че за да се присъединяват значителни генериращи източници, е необходимо изграждане на нови електропроводи/подстанции и да бъде извършена рехабилитация на съществуващите съоръжения.

Във връзка с всичко изложено, дори и да се приемат доводите на жалбоподателя, че КЕВР не е изследвала задълбочено становищата на ЕСО ЕАД за липса на техническа възможност за присъединяване, следва да се отбележи, че заключението на СТЕ напълно потвърждава основанията за отказ за присъединяване на предвидената за изграждане от страна на „ДВП 1“ ЕООД вятърна електрическа централа.

Съгласно чл. 147 ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката.

Задължението на електроразпределителното дружество за присъединяване на даден обект на производител на електрическа енергия не е безусловно, а следва да се свърже с друго негово задължение - да следи за спазване на техническите изисквания, които са необходими за присъединяване към електрическата мрежа на производители и клиенти на електрическа енергия / в този смисъл: Решение № 7494/ 06.07.2023 г. по адм. дело № 2366 / 2023 г. на ВАС - Трето отделение/.

Ето защо, като е приела, че ЕРП Север и ЕСО са съобразили действията си със закона, че жалбата на „ДВП 1“ ЕООД е неоснователна, и че административното производство по преписката следва да се прекрати на основание чл.147, ал.1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, Комисията за енергийно и водно регулиране е постановила законосъобразно решение.

Жалбата на „ДВП 1“ ЕООД срещу Решение № Ж- 931/02.11.2023г на КЕВР е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал. 3 и ал.4 от АПК, ответникът и заинтересованите страни имат право на сторените в производството съдебно- деловодни разноски. Жалбоподателят ще следва да заплати на ответника КЕВР и на заинтересованата страна „ЕСО“ ЕАД разноски от по 100лв. на всяка от тях за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал.3 АПК, във връзка чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Право на разноски, съгласно чл. 143 ал.4 от АПК има и „ЕРП Север“ АД, а възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно. В случая е уговорен и заплатен адвокатски хонорар в размер на 1200 лева с включено ДДС. Доказани са направените разноски, съгласно приложен договор за правна защита и съдействие, данъчна фактура, платежно нареждане за кредитен превод. Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, възнаграждението е 1000 лв. Съгласно § 2а ДР на Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за

минималните размери на адвокатските възнаграждения дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. В случая е платен минималния адвокатски хонорар от 1200 лв. с включен ДДС, поради което възражението за прекомерност е неоснователно.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба на „ДВП 1“ ЕООД ЕИК[ЕИК], [населено място] ул. „Генерал К. № 104, ет. 5, ап. 32, представлявано от В. Г.- управител, срещу мълчалив отказ на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ да се произнесе с решение по негова жалба вх. № Е-11В-00-21/ 28.06.2023г. и ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на „ДВП 1“ ЕООД ЕИК[ЕИК], гр. В. ул. „Генерал К. № 104 ет. 5, ап. 32, представлявано от В. Г.- управител, срещу Решение № Ж-931/02.11.2023г на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 22, ал.1 и ал.7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147 ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката е прекратила административното производство, образувано по жалба с вх.№ Е -11В-00-21/28.06.2023г., подадена от „ДВП 1“ ЕООД срещу „Електроразпределение Север“ АД и „Електроенергиен системен оператор „ЕАД.

ОСЪЖДА „ДВП 1“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на КЕВР сумата 100лв., представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА „ДВП 1“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД, [ЕИК], [населено място], [улица], сумата 100лв., представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение .

ОСЪЖДА „ДВП 1“ ЕООД ЕИК[ЕИК] да заплати на „Електроразпределение Север“ АД,[ЕИК], [населено място], „В. Т.-Е“, [улица], сумата от 1200 лева разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: